

Hannah Arendtová a fenomén banality zla

* fenomén banality zla v moderní společnosti založené na byrokratických a technologických strukturách a systémech

* diarchie mezi legalitou a legitimitou

* „Činy byly nestvůrné, ale pachatel ... byl zcela obyčejný a průměrný, ani démonický ani nestvůrný.“

* „nebyla to hloupost, ale *bezmyšlenkovitost*“

* „*Potřeba rozumu není vyvolána hledáním pravdy, ale hledáním smyslu. A pravda a smysl nejsou totéž. Základní omyl, který předchází všem specifickým metafyzickým omylům, je vykládat smysl podle modelu pravdy.*“

„Vědomí není totéž co myšlení; akty vědomí mají se smyslovou zkušeností společné to, že jsou „intencionální“, a proto jsou akty *kognitivními*, kdežto myslící já nemyslí něco, ale o něčem přemýšlí, a tento akt je dialektický: postupuje v bezhlesém dialogu. Bez vědomí ve smyslu sebe-uvědomování by myšlení bylo nemožné. Myšlení ve svém nekončícím procesu aktualizuje rozdíl, který je dán ve vědomí jako holý fakt (*factum brutum*); v této polidštěné formě se pak vědomí stává význačnou vlastností toho, kdo je člověk, | a nikoliv bůh nebo živočich.“